گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۲۳۶۸۷
پنج شنبه ۲۸ اسفند ۱۴۰۴ ۱۸:۴۴

رهبر انقلاب در پیام نوروزی سال ۱۴۰۵:

سال «اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت ملی و امنیت ملی»؛ وحدت کنونی ملت را نعمتی خاص بدانیم

پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی به مناسبت حلول سال ۱۴۰۵ صادر شد.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه گزارش خبر، پیام نوروزی حضرت آیت‌الله سیّدمجتبی حسینی خامنه‌ای رهبر انقلاب اسلامی به‌مناسبت آغاز سال ۱۴۰۵ منتشر شد.

متن کامل پیام نوروزی رهبر انقلاب به‌مناسبت آغاز سال ۱۴۰۵؛ سال «اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت ملّی و امنیّت ملّی» به‌شرح زیر است:

بسم اللّه الرّحمن الرّحیم

یا مقلّب القلوب والابصار یا مدبّر اللیل و النهار یا محوّل الحول و الاحوال، حَوِّل حالَنا الی احسن الحال.

امسال بهار معنویت و بهار طبیعت یعنی عید سعید فطر و عید باستانی نوروز با یکدیگر تقارن پیدا کرده که این دو عید مذهبی و ملی را به یکایک آحاد ملت تبریک میگویم و خصوص عید سعید فطر را به همه مسلمین جهان تهنیت میگویم، همچنین لازم است به‌مناسبت پیروزیهای چشمگیر رزمندگان اسلام به همگان تبریک عرض کنم و به همه خانواده‌ها و بازماندگان شهدای والامقام جنگ تحمیلی دوم و کودتای دی ماه و جنگ تحمیلی سوم و شهداء امنیت و مرزبانی و سربازان گمنام شهید، مراتب تسلیت و همدردی خود را ابراز نمایم.

به‌مناسبت فرارسیدن سال شمسی ۱۴۰۵ عرائضی دارم که ذیلاً مطرح می‌نمایم؛

ابتدائاً مروری مختصر بر بعض وقایع مهم سال گذشته خواهم داشت، در سال گذشته مردم عزیز ما سه جنگ نظامی، امنیتی را تجربه کردند، جنگ اول، جنگ خرداد ماه بود که دشمن صهیونی با کمک خاص آمریکا و در بین مذاکرات، با تهاجمی ناجوانمردانه بعضی از بهترین سرداران و دانشمندان برجسته کشور و در ادامه حدود ۱۰۰۰ نفر از هموطنان ما را به شهادت رسانید. دشمن به‌خاطر اشتباه فاحش محاسباتی گمان میکرد که بعد از یک یا دو روز، این مردم خواهند بود که نظام اسلامی را سرنگون میسازند، ولی با هوشیاری شما مردم و رشادتهای بی‌نظیر رزمندگان اسلام و فداکاریهای فراوان، خیلی زود آثار بیچارگی و مَسکنَت در او ظاهر شد و با واسطه‌تراشی و اقدام به ترک مخاصمه، بنوعی خود را از لبه پرتگاه نجات داد.

جنگ دوم، کودتای دی ماه بود که آمریکا و نظام صهیونی به‌تصور اینکه مردم ایران در اثر مشکلات اقتصادی تحمیل‌شده، نظر دشمن را عملی مینمایند، با استفاده از مزدوران خود فجایع بیشماری را رقم زدند و عده بیشتری از هموطنان عزیزمان نسبت به جنگ سابق را به شهادت رسانیده و خساراتی فراوان وارد کردند.

جنگ سوم، جنگی است که اکنون در میانه آن هستیم که در اولین روز آن پدر مهربان امت، رهبر عظیم‌القدرمان اعلی اللّه مقامه الشریف را در حالی که با اشتیاق فراوان در رأس قافله‌ای از شهیدان در سفری آسمانی به‌سوی جایگاهی می‌شتافت که برایش در سایه رحمت الهی و قرب انوار طیّبه و در عِداد صدیقین و شهداء در نظر گرفته شده بود، با چشمانی اشکبار و قلوبی محزون و شکسته بدرقه کردیم، همچنین از همان روز به بعد به‌تدریج شهداء دیگر این جنگ از جمله نونهالان مدرسه شجره طیّبه میناب و ستارگان دلیر و مظلوم ناوشکن دنا و فرماندهان و رزمندگان شهید سپاه و ارتش و فراجا و بسیج و سربازان گمنام و مرزبانان دلیر و سائر آحاد ملت از خردسال و بزرگسال هم که در کاروانی از جنس نور از مقابل ما عبور کردند را با حسرت فراوان بدرقه نمودیم. این جنگ، بعد از ناامیدی دشمن از حرکت مردمی چشمگیر به‌نفع خودش، و با این توهم صورت گرفت که اگر رأس نظام و عده‌ای از مؤثرین نظامی را به‌شهادت برساند، در شما مردم عزیزمان ترس و یأس ایجاد کرده، موجب ترک عرصه از سوی شما شده و از این طریق رؤیای تسلط بر ایران و سپس تجزیه آن را تحقق خواهد بخشید، ولی شما در این ماه مبارک، صیام را با جهاد توأم کرده و خطّ دفاعی گسترده‌ای به‌وسعت کشور و سنگرهایی مستحکم به‌تعداد میادین و محلاّت و مساجد آن فراهم کردید و این‌طور ضربه‌ای گیج‌کننده به او وارد ساختید؛ به‌طوری که به گفتن کلمات متناقض و یاوه‌گویی‌های متعددی که علامت عدم هوشیاری و وجود ضعف ادراکی است، افتاد.

شما قبلاً در ۲۲ دی کودتا را سرکوب کردید و در ۲۲ بهمن بار دیگر ضدّیت خود با استکبار جهانی، و خستگی‌ناپذیری خود را نشان دادید و در ۲۲ اسفند که مصادف با روز قدس بود با زدن این ضربه به او فهمانیدید که سروکارش فقط با موشک و پهپاد و اژدر و امور نظامی نیست؛ خط مقدم ایران خیلی بزرگتر از ذهنیت حقیر و کوچک اوست. بنده جا دارد در همین جا از تک تک مردم عزیز به‌خاطر خلق این حماسه عظیم تشکر کنم؛ همچنین از رئیس‌جمهور شجاع، صادق و مردمی و مسئولین دیگری که در این مراسم، بی‌آلایش و تشریفات در بین مردم حاضر بودند، این قِسم کار و تظاهر به آن فی‌نفسه می‌تواند امری بسیار مُستَحسَن باشد که انسجام بین ملت و حکمرانان را هرچه بیشتر قوت می‌بخشد. در حال حاضر در اثر وحدت عجیبی که بین شما هموطنان با همه تفاوت خاستگاههای مذهبی، فکری، فرهنگی و سیاسی ایجاد شده، در دشمن شکستگی به‌وجود آمده است، این را باید نعمتی خاص از ناحیه حضرت حق جلّ و علا دانست و بسیار بر آن با زبان و در دل و هم در مقام عمل، شکر به‌جا آورد. یکی از قواعد تخلف‌ناپذیر این است که هرگاه نعمتی مورد شکر قرار گیرد، به‌تناسب مقدار شکر، ریشه‌اش استوارتر شده یا ارتقاء می‌یابد و عنایات بیشتری روانه فرد شاکر میگردد. آنچه فعلاً در مقام اقدام به شکر عملی لازم است، این است که ما این نعمت عظمی را صرفاً رحمتی از ناحیه حضرت حق جلّ و علا بدانیم و تا حد ممکن از آن خوب استفاده کنیم، این‌طور حتماً این انسجام بیشتر و پولادین‌تر شده و دشمنانتان خوار و خفیفتر خواهند شد، اینها مروری بود بر بعضی وقایع مهم

سال ۱۴۰۴.

اما حال که در آستانه سال ۱۴۰۵ قرار گرفته‌ایم، با چند چیز مواجه هستیم؛ یکی این است که میهمان عزیزمان ماه مبارک رمضان ۱۴۴۷ را برای همیشه وداع میگوییم، ماهی که در لیله‌القدر آن دلهایتان متوجه عالم بالا شد و خداوند مهربان را صدا زدید و آن‌حضرت هم نظر مرحمتشان را متوجه شما کردند. شما از سرورمان عجّل اللّه تعالی فرجه الشریف و خدایش، فتح و ظفر و عافیت و انواع نِعَم را خواستید و لابد با سابقه عنایتی که همیشه به این نظام و این ملت بوده، ان‌شاءالله یا عین آنچه سؤال قلبی شما بوده یا بهتر از آن را دریافت خواهید کرد. همزمان با این وداع که هر چه معرفت انسانها بیشتر باشد، تلخ‌تر و اندوه‌بارتر خواهد بود، هلال سعید و پُرِیُمن شوال‌المکرّم را در آغوش گرم خود می‌فشاریم و با خوف و رجاء منتظر عیدی حضرت حق تبارک و تعالی هستیم. امیدوارم پس از آن حضورهای وظیفه‌شناسانه شبانه و روزانه شما ملت عزیز و خلق حماسه روز قدس، حق‌تعالی جز با کرَم و حِلم و عفو و لطف عَمیم خود که ما و شما با آن خو گرفته‌ایم با ما رفتار نفرمایند و به‌خصوص امیدواریم به‌زودی با بشارت گشایش کلی در امر ظهور عامّ سرورمان حضرت ولی اللّه الاعظم، قلب مبارک آن‌جناب را پر از سُرور فرمایند که از قِبَل آن، انواع برکات بر اهل دنیا نازل خواهد شد بِمَنِّهِ و کرمه.

دیگر چیزی که با آن مواجه هستیم مناسبت مهم عید باستانی نوروز است، عیدی که ارمغانی از طبیعت از جنس نو شدن و طراوت و زندگی را با خود همراه دارد و مناسبت تامّی با شادی و خرّمی دارد.

از سویی برای عموم مردم این اولین سالی است که رهبر شهیدمان و سایر شهداء والامقام در بین ما نیستند، به‌خصوص قلوب خانواده‌ها و بازماندگان شهداء، داغدار عزیزانشان است، در عین حال بنده به‌سهم خود و به‌عنوان یک شهروند ساده که چند شهید در دائره اطراف خود دارم، تصور میکنم ما درعین اینکه لباس عزا بر تن داریم و قلوبمان آشیانه غم و اندوه برای عموم شهیدان است، اما خیلی خوشحال میشویم که در این ایام، نوعروسان و نودامادهای ما به خانه بخت بروند و ان‌شاءالله دعای رهبر شهیدمان و سائر شهداء بزرگوار این جنگ، بدرقه راه این عزیزان باشد و توصیه میکنم که عموم مردم دیدوبازدیدهای معمول این ایام را البته با حفظ احترام به بازماندگان شهداء و رعایت حال ایشان داشته باشند؛ و ای‌بسا مردم هر محله‌ای در صورتی که هماهنگی لازم به‌عمل آید و ممکن شود دیدارهای سال نو خود را با تکریم شهداء همان محل آغاز نمایند، البته مدتی که دولت محترم برای مصیبت شهادت رهبر عزیزمان مقرر کردند به‌جای خود باقی است و رعایت و حفظ آن، ضلعی از عظمت این نظام و کشور تلقّی میشود.

بعد از این کلمات عرائض مختصر دیگری هست؛

اولاً باید از کسانی که در این روزها در کنار حضور در میادین و محلات و مساجد با تلاش مضاعف نقش اجتماعی خود را پررنگ‌تر می‌نمایند به‌طور خاص تشکر کنم، از جمله بعضی واحدهای تولیدی اعم از دولتی و خصوصی و از جمله بعضی اصناف خدماتی و به‌خصوص افرادی که صرفاً انواع خدمات مفید را بدون اینکه شغلشان اقتضاء کند، به‌طور رایگان به مردم ارائه میکنند و الحمدلله به‌وُفور از این نوع وجود دارد.

ثانیاً یک مسیر دشمن، عملیات رسانه‌ای اوست که در این ایام به‌طور خاص با نشانه‌گیری ذهن و روان آحادی از مردم قصد خدشه در وحدت ملّی و به‌تبَع در امنیت ملی را دارد. ما باید مواظب باشیم تا مبادا در اثر سهل‌انگاری و به‌دست خود ما این قصد شوم تحقق یابد، ازاین‌رو توصیه‌ام به رسانه‌های داخلی کشورمان با همه تفاوتهای فکری، سیاسی و فرهنگی که ممکن است داشته باشند این است که از پرداختن به نقاط ضعف به‌طور جدی خودداری کنند، در غیر این‌صورت امکان وصول دشمن به مقصودش وجود دارد.

ثالثاً یک روزنه امید دشمن، بهره‌گیری از ضعفهای اقتصادی و مدیریتی است که از دیرباز شکل گرفته است. رهبر شهیدمان اعلی اللّه مقامه در سالهای مختلفی محور اصلی و شعار سال را متوجه امر اقتصاد کرده بودند، به‌نظر قاصر این حقیر هم تأمین معیشت مردم و ارتقاء زیرساختهای زیستی و رفاهی و تولید ثروت برای عموم مردم نکته کانونی و نوعی دفاع و بلکه پیشروی چشمگیر در مقابل جنگ اقتصادی که دشمن به‌راه انداخته تلقی شود. از توفیقات بنده امکان شنیدن سخنان مردم عزیز از انواع طبقات اجتماعی بوده است، از جمله در بازه‌ای زمانی، با هیئتی ناشناس با شما در تاکسی که به‌درخواست خودم تهیه شده بود در خیابانهای تهران همسفر میشدم و به سخنانتان گوش فرا میدادم و این نوع نمونه‌گیری را از خیلی از نظرسنجی‌ها برتر میدانستم. برداشت بنده در خیلی موارد موافق کلمات شما که معمولاً به‌شکل انتقادات مختلف مربوط به جهات اقتصادی و مدیریتی بیان میشد، بود، در این ضمن خیلی چیزها از شما فرا گرفتم و همچنان به‌دنبال یادگیریهای جدید هستم، از جمله در همین ایام قبل و بعد از ۱۹ رمضان المبارک باز هم از افراد مختلفی از شما که در میادین حضور داشتید مواردی را آموختم، امیدوارم از این نعمت محروم نشوم، در پی این آموختن‌ها و شنیدن‌ها و سائر مطالعات، تلاشی به‌عمل آمده که نسخه علاجی کارساز و کارشناسی‌شده تدوین شود که تا حد ممکن جامع‌الاطراف بوده باشد که بحمداللّه تا حد قابل‌قبولی این مطلب تحقق پیدا کرده و به‌زودی آماده عمل توسط مسئولین عالی‌همّت با همکاری همه آحاد ملت خواهد بود، ان‌شاءالله تعالی.
و در آخر این قسمت با تأسی به رهبر عظیم‌الشأن شهید، شعار امسال را «اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت ملی و امنیت ملی» اعلام میدارم.

رابعاً و آخراً آنچه بنده در بیانیه نخستین در مورد دیدگاه و سیاست نظام در باب مراوده با کشورهای همسایه ذکر کرده‌ام، امری جدی و واقعی است. ما جُدا از عنصر همسایگی، عناصر معنوی دیگری که در صدر همه اشتراک در تدین به دین مبین اسلام است و همچنین وجود مَشاهد مشرفه و اماکن مقدسه در بعضی از آن و حضور ایرانیانِ زیادی به‌عنوان ساکن و شاغل در بعضی دیگر و قومیت مشترک یا همزبانی یا منافع راهبردی مشترک به‌خصوص در مقابل جبهه استکبار در بعضی دیگر که هر یک به‌تنهایی در جای خود میتواند تحکیم‌کننده روابط حسنه باشد، را سراغ داریم، از جمله همسایگان شرقی خود را خیلی به خود نزدیک میدانیم. بنده از دیرباز در مورد پاکستان میدانستم که کشوری است که مورد علاقه خاص رهبر شهیدمان بود که نمونه‌اش در بغض گلوی ایشان در خطبه‌های نماز به‌خاطر سیل ویرانگری که جان مردم هم‌کیش ما را در آنجا تهدید می‌کرد ظاهر شد، و بنده هم به‌دلائل مختلف همیشه همین‌طور فکر میکردم و از ابراز آن در جلسات مختلف خودداری نمی‌کردم. در همین‌جا میخواهم تقاضا کنم که دو کشور برادرمان یعنی افغانستان و پاکستان باید برای رضای الهی و عدم شَقّ عصای مسلمین هم که شده روابط بهتری با هم برقرار سازند و بنده به‌سهم خود حاضر به اقدامات لازمه هستم.

همچنین متذکر میشوم حملاتی که در ترکیه و عمان که هر دو با ما روابط مناسبی دارند، علیه بعضی از نقاط این کشورها صورت گرفته به‌هیچ‌وجه از سوی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی و سائر نیروهای جبهه مقاومت نبوده است، این حیله‌ای است که دشمن صهیونی با استفاده از ترفند پرچم

دروغین برای ایجاد تفرقه بین جمهوری اسلامی و همسایگانش صورت میدهد و ممکن است در بعضی کشورهای دیگر هم اتفاق بیفتد، بقیه مطالب مربوط به این بخش را قبلاً ذکر کرده‌ام.

امیدوارم با دعای سرورمان عجّل اللّه تعالی فرجه و عنایت حضرت باری‌تعالی سالی خوب و پر از پیروزی و انواع گشایش‌های مادی و معنوی برای ملت ما و همه همسایگان و ملل مسلمان و به‌خصوص عناصر جبهه مقاومت، و سالی نَه‌چنین برای دشمنان اسلام و بشریت در پیش‌روی داشته باشیم، وَ نُرِیدُ اَن نَمُنّ عَلَی الّذینَ استُضْعِفُوا فِی الْاَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ اَئِمّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِینَ وَ نُمَکّنَ لَهُمْ وَ نُرِیَ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا مِنْهُم ما کانُواْ یَحْذَرُون. صدق اللّه العلی العظیم و صدق رسوله الکریم و نَحنُ عَلَی ذلکَ مِنَ الشّاهدین.

و السّلام علیکم و رحمة اللّه و برکاته

سید مجتبی حسینی خامنه‌ای

۲۹/اسفند/۱۴۰۴